

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200964
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8414200964.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu: D. P., F.. XX.XX.XXXX, T. U. XX, XXX XX U., zastúpená Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad proti žalovanému: S. P., F.. XX.XX.XXXX, T. G. Š. XXXX/X, XXX XX P., zastúpený opatrovníčkou E.. L. P. v konaní - žaloba o zaplatenie sumy vo výške 21 500,-- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 21 500,-- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 1.5.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 18.2.2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 21.500 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 1.5.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že dňa 7.2.2013 žalovaný uzavrel so žalobkyňou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému 11.500 eur a žalovaný sa zaviazal peniaze vrátiť najneskôr do 30.4.2013.

Žalovaný bol dobrý známy žalobkyne. Nakoľko žalobkyňa nedisponovala finančnými prostriedkami vo väčšom rozsahu, v dobrej viere oslovila priateľa svojej dcéry H.. Q. H.. Ten tiež dňa 7.2.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke. Na základe tejto zmluvy menovaný poskytol žalovanému 10.000 eur a žalovaný sa zaviazal peniaze vrátiť rovnako ako aj žalobkyni najneskôr do 30.4.2013.

Žalovaný pôžičky v dohodnutých lehotách splatnosti nevrátil.

Žalobkyňa cítila voči p. Q. H. zodpovednosť za tento stav. Preto dňa 13.2.2014 uzavrela s H..Q. H. zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej menovaný postúpil na žalobkyňu svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke. Postúpenie H.. Q. H. oznámil žalovanému listom z 13.2.2014.

Žalobou sa žalobkyňa domáha vrátenia peňažných prostriedkov požičaných žalovanému v celkovej výške 21.500 eur spolu s úrokmi z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu s poukazom na § 657, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

K žalobe zástupca žalobkyne pripojil listiny, a to zmluvy o pôžičkách z 7.2.2013 a zmluvu o postúpení pohľadávky z 13.2.2014.

3. V rámci prípravy pojednávania sa súd podľa § 114 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.6.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok,“) pokúsil doručiť žalovanému žalobu s prílohami na vyjadrenie.

Žalovaný písomnosti na adrese označenej žalobkyňou v žalobe G. Š. XXXX/X, P., ktorá od 5.5.1999 je aj adresou jeho trvalého pobytu, neprebral. Súd vykonal šetrenie za účelom zistenia adresy skutočného pobytu žalovaného, avšak bezvýsledne.

Uznesením z 29.1.2015 č.k. 4C 25/2014-38 súd preto žalovanému z dôvodu neznámeho miesta jeho pobytu podľa § 29 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil pre toto konanie opatrovníka v osobe jeho manželky E.. L. P.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2015.

4. Opatrovníčka žalovaného na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám podaním z 13.2.2015 namietla, že pohľadávka žalobkyne už bola zaplatená. Predložila súdu písomnú dohodu o vysporiadaní z 12.9.2013. Uviedla, že žalobkyňa a H.. H. to musia vedieť, nakoľko si najali vymáhačov. Z obavy o deti trvala na zaplatení pohľadávky. Usudzuje, že peniaze sa k nim asi nedostali. Peniaze nech si však žiadajú od vymáhačov, ktorých si najali. Uviedla, že manžel opustil rodinu a nejakú dobu žil so žalobkyňou v jej domácnosti. Nevie, aké dohody medzi sebou mali. Manžel sa potom vrátil domov, zrušil firmu, všetko predal, vyplatil podnikateľské úvery a v januári 2014 odišiel do zahraničia. Odvtedy sa nevrátil. Jej a deťom neostalo nič. Vie, že po právnej stránke to nie je ako by malo byť. Myslí si však, že z morálnej stránky by sa malo pozerieť, že sa jedná o 3 maloleté deti.

5. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovanej stany k žalobe reagovala podaním z 27.4.2015, v ktorom uviedla, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by žalovaný jej pohľadávku niekomu zaplatil.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaniach konaných 9.6.2015, 25.8.2015, 11.4.2017 a 5.5.2017 za prítomnosti oboch strán.

Súd len dodáva, že na procesných právach a povinnostiach opatrovníčky žalovaného nič nemohla zmeniť zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1.7.2016. Súd zastáva názor, že pokiaľ v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku zostávajú zachované účinky procesných úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, o to viac zostávajú zachované aj účinky právoplatného uznesenia súdu o ustanovení opatrovníka vydaného podľa § 29 Občianskeho súdneho poriadku dňa 29.1.2015. Iný výklad, podľa ktorého by postavenie takéhoto opatrovníka účinnosťou Civilného sporového poriadku bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.11.2016 sp.zn. 6Cdo 181/2015). Navyše, vo vzťahu k náhrade trov tohto konania by došlo k porušeniu základného ústavou zaručeného práva takéhoto opatrovníka na ochranu jeho majetku.

7. Zástupca žalobkyne na pojednávaniach trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

Argumentoval, že žalovaný v konaní nespochybnil, že peniaze na základe zmlúv o pôžičkách si požičal. Tvrdenie, že pôžičku žalobkyne vrátil, pritom nepreukázal. Z dohody o vysporiadaní z 12.9.2013 nevyplýva, že by peniaze boli vrátené. Pokiaľ peniaze boli vyplatené tretím osobám, tieto neboli oprávnené peniaze za žalobkyňu prijať.

Na skutočnosť, či a kto na základe dohody o vyporiadaní z 12.9.2013 prevzal od žalovaného peniaze, navrhol vykonať dôkaz výsluchom štatutárneho zástupcu spoločnosti RH INVESTMENT s.r.o., Štôla 114, označenej v dohode ako jedna zo zmluvných strán, p. S. U..

Žalovaná strana žiadala žalobu zamietnuť.

Zotrvala na tvrdení, že žalovaný peniaze vrátil. Opatrovníčka žalovaného najprv uviedla, že žalovaný peniaze zaplatil vymáhačovi R. H., nejakému p. S.. Neskôr uviedla, že hľadala v papieroch, a zistila, že peniaze odovzdal p. D. P. p. Š. G., nový majiteľ firmy žalovaného, a to na základe zmeniek. Tvrdila, že so zmenkami prišiel za manželom p. D. P. s tým, že ho poveril p. S. U.. Manžel mal voči p. Š. G.Z. pohľadávky v súvislosti s odpredajom firmy, ktoré p. Š. G. znižoval tak, že vyplácal peniaze, ktoré manžel dlhoval.

Na preukázanie skutočností, p. Š. G. vyplatil p. D. P. 21.000 eur navrhla vykonanie dôkazov výsluchom oboch ako svedkov.

8. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitosti podania strán uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 od.1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 470 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii, ak by boli v neprospech strany.

9. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvu o pôžičke upravenú Občianskym zákonníkom je potrebné považovať za reálnu zmluvu, tzn. že na vznik záväzkového vzťahu pôžičky nestačí len uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie požičaných vecí (peňazí a pod.) dlžníkovi.

10. V spore nebolo medzi stranami sporné tvrdenie žalobkyne, že dňa 7.2.2013 žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku vo výške 11.500 eur a že žalovaný sa zaviazal žalobkyni peniaze vrátiť do 30.4.2013.

Medzi stranami nebolo sporné ani tvrdenie žalobkyne, že toho istého dňa 7.2.2013 aj priateľ dcéry žalobkyne Q. H., F. XX.X.XXXX, F. J.. L. XX/XX, Poprad (ďalej len Q. H.), žalovanému poskytol pôžičku vo výške 10.000 eur, a že žalovaný sa peniaze Q. H. zaviazal vrátiť rovnako do 30.4.2013.

Súd o pravdivosti týchto tvrdení žalobkyne nemal pochybnosti, nakoľko vyplývajú aj z listín predložených žalobkyňou označených ako „zmluva o pôžičke“ z 7.2.2013 a vo vzájomnej súvislosti aj zo všetkých dôkazov vykonaných súdom v spore. Podľa časti 2. bodu 2.1.2 oboch zmlúv o pôžičkách žalovaný prevzatie peňazí v hotovosti pri podpise zmlúv potvrdil svojim podpisom na zmluvách.

11. Zástupca žalobkyne vecnú aktívnu legitimáciu žalobkyne v spore v časti nároku na vrátenie pôžičky vo výške 10.000 eur požičanej žalovanému Q. H. dôvodil poukazom na písomnú zmluvu o postúpení pohľadávky z 13.2.2014.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.

13. Súd zastáva názor, že v spore bez závažnejších pochybností možno prijať záver, že na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 13.2.2014 žalobkyňou a Q. H. Q. H. postúpil na žalobkyňu svoju pohľadávku zo zmluvy o pôžičke z 7.2.2013 spolu s jej príslušenstvom. Z dokazovania vykonaného súdom v spore nevyplývajú žiadne skutočnosti, pre ktoré by táto zmluva o postúpení mala odporovať citovanej právnej úprave. Žalovaný v konaní nepoprel tvrdenie žalobkyne, že listinou z 13.2.2014 označenou ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ mu Q. H. ako postupca toto postúpenie v súlade s cit. ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezodkladne oznámil. Navyše, za oznámenie postúpenia možno považovať aj doručenie žaloby spolu s touto listinou žalovanému.

14. Na základe uvedeného možno konštatovať, že žalobkyňa preukázala, že jej svedčí voči žalovanému nárok na vrátenie požičaných peňazí, a to v celej výške žalovaného nároku 21.000 eur.

Pokiaľ žalovaná strana na svoju obranu tvrdila, že tento dlh žalovaného v celej jeho výške plnením zanikol, bolo na nej, aby skutočnosti, z ktorých by takýto záver vyplýval, tvrdila a preukázala. Súd na základe tvrdení žalovanej strany a výsledkov dokazovania vykonaného v spore v rozsahu nižšie uvedenom nemohol prijať záver, že žalovaná strana povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v rámci tejto svojej obrany uniesla.

K tomuto záveru súd uvádza:

15. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 562 Občianskeho zákonníka dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie, alebo tomu, kto predloží veriteľovo potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie; to však neplatí, ak dlžník vedel, že ten, kto potvrdenie predložil, nie je oprávnený plnenie prijať.

16. V zásade platí, že osobou oprávnenou prijať plnenie od dlžníka je veriteľ. To vyplýva zo samotného vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, v ktorom práva a povinnosti sú adresné a zavádzajú iba dlžníka a veriteľa. Dôsledkom toho potom je, že plnenie inej osobe ako veriteľovi nemá bez ďalšieho za následok splnenie dlhu.

Citovaná právna úprava však umožňuje, aby dlžník plnil s účinkami splnenia dlhu aj inej osobe ako veriteľovi, ktorý je s ním v záväzkovom právnom vzťahu. Dlžník môže plniť buď tomu, kto je oprávnený prijať plnenie podľa zákona (napr. zastúpenie maloletých detí podľa zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, zákon č.527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, zákon č.7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a pod.) alebo tomu, kto predloží veriteľom vystavené potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie. Prijatie plnenia namiesto veriteľa môže zástupca veriteľa splnomocnený podľa cit. ust. § 562 Občianskeho zákonníka. Z pojmu „predložiť“ potvrdenie vyplýva povinnosť predložiť potvrdenie v písomnej forme, a to aj vtedy, ak samotný záväzkový vzťah nevyžadoval písomnú formu. Ak dlžník plní osobe, ktorá na prijatie plnenia bola takto oprávnená, dlh splnením zanikne a dlžník sa svojho záväzku voči veriteľovi zbaví.

Súd len dodáva, že pokiaľ ide o vzťah ust. § 562 Občianskeho zákonníka a ust. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, vymedzenie plnej moci na zastúpenie vo všetkých úkonoch týkajúcich sa záväzkového vzťahu podľa § 31 a nasl. zahŕňa aj prijatie plnenia.

17. Opatrovníčka žalovaného na pojednávaní konanom 9.6.2015 uviedla, že manžel začal zháňať peniaze, lebo za ním chodili nejakí ľudia vymáhať dlhy. Vtedy sa jej priznal, že sa vrátil k žalobkyni, a že mu požičala peniaze. Napožičiavala si peniaze od známych, manžel ich zobral a šiel za jedným pánom vyplatiť dlh. Keď prišiel, doniesol dohodu o vysporiadaní, ktorú predložila. Tvrdil, že všetko je vybavené a vyplatené. Ešte sa opýtala, či peniaze dal priamo žalobkyni, na čo jej povedal, že nie, že peniaze dal tomu vymáhačovi R. H., nejakému pánovi S..

Neskôr na pojednávaní konanom 25.8.2015 uviedla, že sa jej podarilo zistiť, že peniaze boli odovzdané H.. P.. Peniaze mu odovzdal H..Š. G., nový majiteľ strelnice a reštaurácie manžela R. W.. Tento nový majiteľ vyplácal manželove úvery a líziny za pohľadávky, ktoré mali voči nemu. P. G. vyplatil p. P. osobne peniaze na základe zmeniek, z ktorých si pre svoju potrebu urobil kópie. Originály zmeniek boli skartované. P. P. prišiel za žalovaným s tým, že ho poveril p. U..

18. Tvrdenia žalovanej strany nie sú teda jednoznačné.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že peniaze žalovaný osobne dal vymáhačovi R. H., nejakému H.. S., ak týmto pánom mal byť svedok S. U., svedok prijatie peňazí od žalovaného za účelom vrátenia pôžičiek žalovaným žalobkyni, prípadne Q.Š. H., nepotvrdil. Podľa výpovede žalobkyne, keď osobne šla za S. U. po tom, čo jej žalovaný tvrdil, že všetko zaplatil, S. U. jej povedal, že žiadne peniaze nedostal, že žalovaný mu povedal, že o všetko prišiel a nemá z čoho zaplatiť. Prijatie peňazí S. U. od žalovaného nevyplýva ani zo žiadneho iného dôkazu vykonaného v spore.

19. Z výpovede žalobkyne a svedka S. U. iba vyplýva, že po tom, čo žalovaný v dohodnutej lehote splatnosti pôžičky nevrátil (tzn. do 30.4.2013) a nereagoval už ani na telefonáty a správy Q. H., Q. H. vyhľadal firmu S. U. a požiadal ho, aby mu pomohol peniaze od žalovaného vymôcť.

Podľa aktuálneho výpisu z obchodného registra svedok S. U. je od 27.1.2012 zapísaný ako jediný spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti RH INVESTMENT s.r.o. so sídlom Štôla 114, IČO: 46 516 182 (ďalej len spoločnosť „RH INVESTMENT s.r.o.“).

Zo zmluvy označenej ako „Mandátna zmluva“ zo dňa 4.7.2013 vyplýva, že dňa 4.7.2013 Q. H., T. H., F.. J.. L. XX/XX, uzavrel so spoločnosťou RH INVESTMENT s.r.o. zmluvu, na základe ktorej sa spoločnosť

zaviazala zariadiť pre Q. H. vymáhanie pohľadávky vo výške 10.000 eur spolu s jej príslušenstvom voči tretím osobám. Za tým účelom sa Q. H. zaviazal odovzdať spoločnosti RH INVESTMENT s.r.o. svoje pohľadávky voči dlžníkom v listinnej alebo datovej podobe a udelil spoločnosti plnú moc na všetky právne úkony, ktoré bude spoločnosť v jeho mene a na jeho účet vykonávať.

Zo zmluvy označenej ako „Mandátna zmluva“ z 4.7.2013 vyplýva, že dňa 4.7.2013 aj žalobkyňa uzavrela so spoločnosťou RH INVESTMENT s.r.o. zmluvu, na základe ktorej sa spoločnosť zaviazala pre žalobkyňu zariadiť vymáhanie pohľadávky vo výške 11.500 eur spolu s jej príslušenstvom voči tretím osobám. Aj žalobkyňa sa v zmluve za tým účelom zaviazala odovzdať spoločnosti RH INVESTMENT s.r.o. svoje pohľadávky voči dlžníkom v listinnej alebo datovej podobe a udelila mu plnú moc na všetky právne úkony, ktoré bude spoločnosť v jej mene a na jej účet vykonávať. Zmluvu za žalobkyňu podpísal v zastúpení Q. H..

20. Svedok S. U. uviedol, že so žalovaným sa aj stretli. Žalovaný bol ochotný dlhy zaplatiť. Pokúšal sa vybaviť úver alebo požičať si peniaze. Po štyroch mesiacoch vyjednávania v rámci kamarátstva v snahe pomôcť žalovanému žalovaný povedal, že strelnicu a reštauráciu R. W. chce predať a vyplatiť dlhy. Mali už aj kupca. Vyzeralo to, že všetko je na dobrej ceste, že žalovaný všetko predá a dlhy vyrovná. Neskôr dostal od žalovaného telefonát, že si našiel nových spoločníkov a že bude to riešiť s nimi inak. Začal sa správať inak. Keď zistil, akých nových spoločníkov má, rozhodol sa od všetkého odstúpiť. Nechcel s tým nič mať. Medzi novými spoločníkmi žalovaného bol aj p. P., ktorého pozná. Zavolať preto p. H., že nechce mať problémy a od všetkého ide preč, s čím súhlasil. Vrátil mu kópie papierov. Originály vrátenie zmienok si nechal doma.

21. Podľa listiny označenej ako „Dohoda o vysporiadaní“, dňa 12.9.2013 (ďalej len „dohoda o vysporiadaní“) spoločnosť RH INVESTMENT s.r.o. uzavrela so žalovaným dohodu o vysporiadaní finančných záväzkov zo zmlúv o pôžičkách uzavretých medzi žalovaným na jednej strane a žalobkyňou a Q. H. na strane druhej vo výške 21.000 eur. Podľa dohody zmluvné strany sa dohodli, že konečný záväzok bude vyrovnaný v piatich splátkach tak, že 1. splátka vo výške 4.900 eur bude splatná 12.9.2013, 2. splátka vo výške 4.900 eur 13.9.2013, 3. splátka vo výške 4.900 eur 16.9.2013, 4. splátka vo výške 4.900 eur 17.9.2013 a 5. splátka vo výške 1.900 eur 18.9.2013. Podľa zmluvu za spoločnosť RH INVESTMENT s.r.o. konal a zmluvu podpísal D. P., F.. XX.X.XXXX, J. O. XX, H.. Svedok S. U. poprel, že by p. D. P., F.. XX.X.XXXX, J. O. XX, H., na uzavretie takejto dohody bol splnomocnil.

22. Na základe vyššie uvedených dôkazov možno mať za to, že svedok S. U. ako konateľ spoločnosti RH INVESTMENT s.r.o. vykonával úkony a konal vo veci vrátenia pôžičiek žalovaným žalobkyňou a Q. H.. Avšak ani z jedného z vyššie uvedených dôkazov, vrátane dohody o vysporiadaní, nevyplýva skutočnosť, že by svedok S. U. bol od žalovaného vôbec prijal akékoľvek peniaze, a to aj keby mal na to oprávnenie.

23. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej strany, že sa jej neskôr podarilo zistiť, že peniaze za účelom vrátenia pôžičiek žalovaným boli odovzdané p. Š. G. pánovi D. P. súd poukazuje na nasledovnú dôkaznú situáciu: Svedok Š. G. uviedol, že keď kupoval od žalovaného strelnicu a reštauráciu R. W., boli tam nejaké pôžičky a dlhy voči banke. Postupne sa všetko vyplácalo. Boli dohodnutí, že pri väčšej pohľadávke pôjdu vždy spolu, peniaze dá žalovanému do ruky a on ich vyplatí. Tak to bolo aj v prípade pôžičky žalobkyne. Žalovanému dal nejakých 21.000 eur a išiel s ním ako doprovod na stretnutie v mraziarňach R. H.. Tam žalovaný peniaze dal nejakým ľuďom a oni mu dali zmenky a potvrdenie. Komu konkrétne žalovaný peniaze odovzdal, nevie. Používali sa tam nejaké prezývky ako „E.“, „T.“ a pod. Z výpovede svedka teda vyplýva, že žalovaný za účelom splatenia pôžičky od žalobkyne vo odovzdal nejakých 21.000 eur, avšak nie je zrejmé, kto tieto peniaze prijal.

24. Žalovaná strana, ktorá tvrdila, že peniaze prijal D. P., navrhla vypočutie D. P. ako svedka. Žiadala, aby prítomnosť tohto svedka na pojednávaní zabezpečil súd s tým, že adresu, z ktorej má súd svedka predvolať, neuviedla. Súd svedka, ktorý od roku 2008 ma ako adresu trvalého pobytu v registri obyvateľov Slovenskej republiky vedené mesto H., predvolal na pojednávanie konané dňa 11.4.2017 prostredníctvom polície, ktorá svedkovi písomnosť doručila na adresu H., J. O. Č. XX. Svedok sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil. Uznesením z 13.4.2017 č.k, 4C 25-2014-119 súd nariadil predvolanie svedka z tejto adresy. Podľa oznámenia polície svedok nemohol byť predvedený, nakoľko na uvedenej adrese sa nezdržoval.

Podľa § 198 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.

Keďže prítomnosť tohto svedka sa súdu nepodarilo zabezpečiť, súd v súlade s cit. právnou úpravou návrh žalovanej strany na vykonanie tohto dôkazu zamietol.

25. Na základe uvedenej dôkaznej situácie možno konštatovať, že žalovaná strana nepreukázala tvrdenie, že peniaze od žalovaného prijal D. P..

Súd len dodáva, že aj v prípade preukázania tvrdenia, že peniaze od žalovaného skutočne prijal D. P.S., na základe dôkazov vykonaných v spore bez ďalšieho súd by nemohol prijať právny záver, že D. P. bol oprávnený tieto peniaze prijať, teda že plnením D. P. dlh žalovaného zanikol. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalobkyňa, prípadne Q. H., boli D. P. na prijatie peňazí od žalovaného písomne splnomocnili tak, ako to vyžaduje cit. právna úprava § 526 a § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Taktiež zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by D. P. bol peniaze od žalovaného prijal na základe takéhoto splnomocnenia od S. U..

Na tomto závere súdu nič nemôžu zmeniť ani skutočnosti, že žalovaný by bol plnil D. P. na základe zmienek, ktoré v origináli na vyžiadanie súdu predložil svedok S. U.. Zmenky sú vystavené na meno žalobkyne a Q. H.. Z rubu zmienek nevyplýva, že by boli indosované, tzv. prevedené na inú osobu rubopisom.

Súd už len dodáva, že ak žalovaný plnil osobe, ktorá nebola oprávnená na prijatie plnenia, jeho dlh voči žalobkyni síce nezanikol. Na strane osoby, ktorá takto neoprávnené plnenie prijala, však na jeho úkor vzniklo bezdôvodné obohatenie, vydania ktorého sa za splnenia zákonných podmienok žalovaný môže domáhať (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 1283/2005, sp.zn. 25 Cdo 413/2000 a ďalšie).

26. Vzhľadom na uvedené závery súd vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 21.500 eur.

27. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne od 1.5.2013 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

28. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd nárok žalobkyne v tejto časti v celom rozsahu považoval za dôvodný. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia úrokov z omeškania odo dňa 1.5.2013, tzn. odo dňa nasledujúceho po dni dojednanom ako deň splatnosti pôžičiek. Výška požadovaného úroku zodpovedá výške určenej cit. predpisom hmotného práva.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalobkyňa má preto voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnej výške. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia o výške trov rozhodne samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom, resp. z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť - odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal (§ 125 ods. 3 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.